

før, at Skatten bringer hans økonomiske Niveau betydeligt ned under det, det var, før han realiserede sin Salgsfortjeneste, og før han fik sin Skat. Dette maa ikke kunne finde Sted, og det vil finde Sted efter dette Lovforslag i Tusinder af Tilfælde. I overmaade mange Tilfælde vil vedkommende ikke en Gang kunne udrede sin Skat. Lad os tage et Eksempel, f. Eks. en Landmand med en Indtægt mellem 5 000 og 10 000 Kr. Han indvinder et Plus af 100 000 Kr. ved Salg af sin Gaard. Naar man saa regner sammen, hvad han vil komme til at betale i almindelig Indtægtsskat af sin Formueindtægt og sin Merindkomstskat og i kommunale Skatter, vil han komme til at betale op mod et halvt Hundrede Procent. Han har købt en større Ejendom og benyttet det indvundne til Udbetaling. Hvordan vil den Mand være i Stand til at tilvejebringe det Beløb, han skal betale i Skat? Han har det ikke og vil neppe kunne laane det. Han vil komme i en dødelig Forlegenhed.

I det hele taget vil Resultatet af en saa vidtgaende Beskatning som denne med Nødvendighed blive det, at Værdier i Mangemillionvis vil blive kastet paa Markedet, saa snart Skatten skal betales, at Ejendomme, at Børspapirer maa sælges i Massevis for overhovedet at skaffe Midler til at betale Skatten med. Der vil meget let ved en Skat af en saadan Højde, at den nødvendiggør hovedkulds Transaktioner af den Art, kunne ske overmaade stor Fortræd for vort økonomiske Liv.

Dertil kommer, at der savnes nærmere Bestemmelse i Loven om, hvordan den Gevinst, der er indvundet ved Salg, skal bestemmes; der er visse Ting, der kunde tyde paa, at den højtærede Minister har ment, at denne Skat kunde praktiseres paa en saadan Maade, at den ikke kom til at tynges saa særdeles stærkt. Der er nemlig det mærkelige, at den højtærede Minister kun har anslaaet Indtægten af denne Skat til ca. 8 Mill. Kr. Finansministeren anslaaer nemlig den samlede Indtægt af Indkomst- og Formueskatte- lovene til 150 Millioner. Deraf vil Merindkomstskatteloven give 110 Mill. Kr. og de 2 andre Hovedbestemmelser, den ekstraordinære Skat paa Formue og Skatten paa Selskabers Formue, blive ca. 32 Millioner, og da den samlede Indtægt skulde blive 150 Millioner, bliver der 8 Millioner tilbage til Provenu af denne Skat paa Fortjeneste ved Salg af Formueværdier. Men

jeg forstaar saa slet ikke, hvordan den højtærede Minister har tænkt sig Skatten praktiseret, naar han tænker sig et saa ringe Udbytte af den. Det er mig ganske ufatteligt, for efter almindelige Begreber, efter den Praktisering af Loven, som naturligt vil frembyde sig i Analogi med Loven af 1912, vil denne Skat indbringe mange Gange 8 Millioner. Jeg ved ikke hvor mange, men det vil ganske sikkert blive mange Gange. Dette illustrerer allerbedst, hvor overordentlig mangelfuldt dette Forslag er, idet der ikke gives nogen som helst Vejledning med Hensyn til, hvordan Merindkomsten ved Salg af Formueværdier skal bestemmes. Hvorledes man nu vil behandle dette Lovforslag, enten man vil vedtage det, eller man vil ændre det, saa vil det i hvert Fald være nødvendigt at faa en saadan Bestemmelse indført i Loven. Desuden er det ganske nødvendigt at faa en særlig Bestemmelse om, hvorvidt Tab, som vedkommende i Aaret 1918 har haft ved Salg af Formueværdier — det kan jo ogsaa tænkes —, skal kunne fradrages Gevinsten eller ikke.

For øvrigt er en af de Ting, der paa-trænger sig, naar man skal bedømme dette Lovforslag, den mærkelige Ulighed, hvormed det rammer. Det rammer med en i mange Tilfælde ligefrem ruinerende Voldsomhed Folk, der har realiseret deres Formueværdi i 1918, men lader dem, der har realiseret deres Formueværdi i et af de øvrige Krigsaar fra 1914 til 1917, gaa ganske fri, og de, der kan tænkes at ville realisere i 1919, kan ogsaa haabe at gaa fri. Ministeren har villet etablere et saadant Ulykkesaar mellem Aarene, hvor saadanne Regler kunde blive anvendt, og hvor man skulde kunne blive ramt ud fra den rene Tilfældighed, at ens Realisation af Formueværdi er faldet i det Aar. Jeg ved meget godt, at det, der har foresvævet den højtærede Minister og maaske andre ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, er ganske enkelte Tilfælde, hvor der virkelig er realiseret eksorbitant store Beløb, som delvis har unddraget sig Skat. Jeg ved nu ikke, om man ikke ved en ikke alt for haardhændet, men dog nogenlunde kraftig Haandhævelse af de bestaaende Regler i Loven af 1912 kunde faa vedkommende ind under Skatten, det skal jeg ganske henstille, men i hvert Tilfælde er saadanne enkelte Tilfælde ikke tilstrækkelige til derpaa at basere en Lovgivning, der rammer mange Tusinde sagesløse Mennesker og i mangfoldige Tilfælde vil udsætte dem for den rene Ruin.